

Wtorek, 22 maja 2012 r.

42. zaleca dalszą koordynację działań między systemem SOLVIT a projektem „EU PILOT” w celu osiągnięcia lepszej koordynacji i wymiany najlepszych praktyk;

43. zwraca uwagę na sukces pierwszego Forum Jednolitego Rynku jako możliwości oceny postępów jednolitego rynku oraz pomocy obywatelom i przedsiębiorcom w zapoznaniu się z ich prawami, uprawnieniami i zobowiązaniami w ramach jednolitego rynku; z zadowoleniem przyjmuje to wydarzenie jako okazję do ponownego zwrócenia uwagi na istniejące przeszkody dla prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku; podkreśla znaczenie działań podejmowanych przez Komisję i państwa członkowskie w celu eliminacji tych przeszkód oraz wysunięcia na pierwszy plan obaw obywateli i przedsiębiorców; wzywa Komisję i państwa członkowskie do utrzymania tej tendencji oraz do dalszego pobudzania aktywności zainteresowanych stron oraz wzmocnienia ich pozycji poprzez regularne organizowanie Forów Jednolitego Rynku uzupełnionych o częste wizyty mające na celu ocenę i promowanie jednolitego rynku w poszczególnych państwach członkowskich;

*

* *

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Perspektywy dla kobiet w Turcji do roku 2020

P7_TA(2012)0212

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie przyszłości kobiet w Turcji do 2020 r. (2011/2066(INI))

(2013/C 264 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i jej protokoł fakultatywny, które są częścią prawa międzynarodowego, i w których Turcja jest stroną odpowiednio od 1985 i 2002 r., a także uwzględniając art. 90 Konstytucji Turcji, który stanowi, że prawo międzynarodowe ma pierwszeństwo przed tureckim prawem krajowym,
- uwzględniając konwencje Rady Europy, takie jak europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz konwencja Rady Europy w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz zwalczania tych zjawisk, którą Turcja ratyfikowała jako pierwsza,
- uwzględniając dokument nr 11372 i zalecenie nr 1817(2007) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, obydwa zatytułowane „Parlamenty zjednoczone w zwalczaniu przemocy domowej wobec kobiet: ocena śródtęminowa kampanii”,
- uwzględniając dorobek prawny Wspólnoty w obszarze praw kobiet i równości płci,
- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 17 grudnia 2004 r. o otwarciu negocjacji dotyczących przystąpienia Turcji do Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdania Komisji z postępów Turcji w 2010 r. (SEC(2010)1327) i w 2011 r. (SEC(2011) 1201),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2010-2011” (COM(2010)0660),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),

Wtorek, 22 maja 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2005 r. ⁽¹⁾ oraz z dnia 13 lutego 2007 r. ⁽²⁾ w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie sprawozdania o postępach Turcji w 2010 r. ⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Turcji w 2011 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0138/2012),
- A. mając na uwadze, że Turcja, jako kraj kandydujący, jest zobowiązana do przestrzegania dorobku prawnego oraz do zobowiązania się do przestrzegania praw człowieka, w tym praw kobiet i równości płci; mając też na uwadze, że Turcja jest zachęcana do dalszego przeprowadzania i monitorowania wdrażania reformy legislacyjnej, a także do organizowania kampanii zwiększających świadomość w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet, w tym przemocy domowej;
- B. mając na uwadze, że polityka równości płci ma ogromny potencjał, jeśli chodzi o realizację celów strategii „Europa 2020” przez przyczynianie się do wzrostu i pełnego zatrudnienia;
- C. mając na uwadze, że Turcja czyni ograniczone postępy w ulepszaniu i wdrażaniu ram prawnych w celu zapewnienia równego uczestnictwa kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym;
- D. mając na uwadze, że w sprawozdaniach okresowych za 2010 i 2011 r. dotyczących Turcji Komisja podkreśliła, że konieczne są dalsze wysiłki, by przeobrazić obowiązujące ramy prawne w rzeczywistość polityczną, społeczną i gospodarczą; mając na uwadze, że Komisja stwierdziła ponadto, iż do głównych wyzwań stojących przed Turcją należą w dalszym ciągu równość płci, zwalczanie przemocy wobec kobiet, w tym zabójstw honorowych, oraz walka z wcześniej zawieranymi i przymusowymi małżeństwami; mając na uwadze, że nowa konstytucja Turcji, która ma zostać opracowana, powinna uwzględnić równość płci, prawa kobiet i aspekt płci;
- E. mając na uwadze, że spójne i skoordynowane działania są szczególnie konieczne w odniesieniu do przemocy wobec kobiet, edukacji, pracy oraz reprezentacji na szczeblu krajowym i lokalnym;

Ustawodawstwo, koordynacja i społeczeństwo obywatelskie

1. wzywa rząd Turcji do utrzymania w mocy i zwiększania znaczenia zasad dotyczących równości i praw kobiet poprzez przyjęcie i znowelizowanie ram prawnych, w tym planowanej procedury z myślą o nowej konstytucji;
2. podkreśla, że zacofanie gospodarcze i społeczne na niekorzystnie położonych obszarach Turcji oraz problemy wynikające z imigracji, ubóstwa i panującej patriarchalnej struktury społecznej potęgują problemy kobiet oraz osłabiają ich pozycję; apeluje o kładzenie większego nacisku na potrzebę uwzględnienia różnic regionalnych przy zajmowaniu się prawami kobiet oraz na potrzebę opracowania odpowiednich strategii, przy jednoczesnym uznaniu faktu, że problemy i nierówne traktowanie kobiet kurdyjskiego pochodzenia są ogólnie coraz bardziej powszechne; wzywa rząd Turcji do zaangażowania się we wszystkie niezbędne reformy oraz do współpracy z lokalnymi radami w celu zagwarantowania równych praw wszystkim kobietom, w tym kobietom pochodzenia kurdyjskiego;
3. z zadowoleniem przyjmuje powołanie nowego ministra polityki rodzinnej i społecznej oraz utworzenie Komisji Równouprawnienia Mężczyzn i Kobiet w parlamencie Turcji, która w związku z ważnymi kwestiami takimi jak przemoc wobec kobiet i zawieranie związków małżeńskich przez dzieci podejmuje skuteczne wysiłki zmierzające do prowadzenia dochodzeń, sporządzania sprawozdań i przeprowadzania konsultacji z szeregiem organizacji, w tym organizacji pozarządowych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 385.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 174.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0090.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0116.

Wtorek, 22 maja 2012 r.

4. podkreśla znaczenie rzeczywistej koordynacji dla zapewniania uwzględnienia aspektu płci; z zadowoleniem przyjmuje zatem starania tureckiego rządu na rzecz zacieśniania współpracy między organami państwowymi w kwestii uwzględnienia aspektu płci; zachęca turecki rząd do przyjęcia dalszych strategii, przy aktywnym udziale i sprawiedliwym traktowaniu społeczeństwa obywatelskiego, w celu zagwarantowania i skutecznego monitorowania procesu zmierzającego do osiągnięcia całkowitej równości, w tym zlikwidowania różnic w wynagrodzeniu ze względu na płeć, oraz w celu przełożenia wyników tej współpracy na praktykę;
5. kładzie nacisk na potrzebę przełożenia obowiązujących przepisów uwzględniających kwestie płci na praktykę w całym kraju za sprawą wystarczających środków finansowych i zasobów ludzkich, dbania o spójność i rozwijania mechanizmów nadzoru, które opierają się o jasne i możliwe do zmierzenia cele;
6. wzywa rząd Turcji do uznania znaczenia uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego w opracowywaniu i wdrażaniu polityki równości płci oraz do zadbania o zaangażowanie organizacji pozarządowych na szczeblu centralnym i lokalnym z myślą o przygotowaniu jak najbardziej sprzyjających kobietom strategii politycznych;
7. z zadowoleniem odnosi się do postępów Turcji, jeśli chodzi o rejestrację narodzonych dzieci, która obejmuje obecnie 93 %; podkreśla konieczność spójnego i systematycznego gromadzenia danych statystycznych uwzględniających specyfikę płci w celu monitorowania postępów w zakresie wdrażania ustawodawstwa lub luk prawnych w przepisach krajowych;
8. chciałby się dowiedzieć, jakich postępów dokonała Turcja w kwestii uznania praw osób homoseksualnych, biseksualnych i transseksualnych w życiu publicznym;

Przemoc wobec kobiet

9. podkreśla, że według oficjalnych danych Tureckiego Instytutu Statystycznego 39 % tureckich kobiet doświadczyło na pewnym etapie życia przemocy fizycznej; jest poważnie zaniepokojony regularnością i skalą przemocy wobec kobiet, w tym zabójstw honorowych oraz wcześniej zawieranych i przymusowych małżeństw, a także brakiem skuteczności obecnych środków zaradczych i pobłażliwością władz tureckich w kwestii karania sprawców przestępstw na tle płciowym;
10. wzywa rząd Turcji do przedsięwzięcia skuteczniejszych działań w walce z zabójstwami honorowymi poprzez środki legislacyjne, prawne i finansowe, do zapobiegania takim zabójstwom i karania ich sprawców oraz wszystkich członków rodziny, którzy dają ciche przyzwolenie na przemoc wobec kobiet, zwłaszcza w przypadku zabójstw honorowych, a także do udzielania wsparcia ofiarom; zwraca się do rządu Turcji z pytaniem, czy po wprowadzeniu do tureckiego kodeksu karnego zmiany polegającej na uznaniu zabójstw honorowych za okoliczność obciążającą w przypadku morderstwa zmalała liczba takich zabójstw; prosi również o odpowiedź na pytanie, jak często sędziowie wydają orzeczenia w sprawie zabójstw honorowych i jakie nakładają kary;
11. wzywa turecki rząd do przeprowadzenia badania w sprawie nagłego wzrostu liczby samobójstw kobiet we wschodniej Turcji, do dokładnego zbadania zjawiska samobójstwa honorowego oraz do udzielania pomocy i wsparcia kobietom, które znajdują się pod presją rodziny i otoczenia, aby uniknąć sytuacji, w której rodzina, odstępując od honorowego morderstwa, doprowadza kobietę do honorowego samobójstwa;
12. stwierdza, że każdy rodzaj przemocy wobec kobiet jest nie do przyjęcia. wzywa rząd Turcji do podjęcia i wdrożenia polityki zerowej tolerancji dla przemocy wobec kobiet poprzez przyjęcie, nadzorowanie i wdrożenie odpowiedniego ustawodawstwa w celu ochrony ofiar, karania sprawców i zapobiegania przemocy;
13. z zadowoleniem przyjmuje zastąpienie z dniem 8 marca 2012 r. ustawy nr 4320 w sprawie ochrony rodziny ustawą 6284 o ochronie rodziny i zapobieganiu przemocy wobec kobiet; podkreśla znaczenie, jakie ma zadbanie o szeroki zakres stosowania, niezależnie od charakteru stosunków między ofiarą a sprawcą oraz od tożsamości płciowej, szeroki zakres stosowania, skuteczne środki prawne i mechanizmy ochrony, a także rygorystyczne, natychmiastowe i bezwarunkowe stosowanie ram prawnych w celu zlikwidowania przemocy wobec kobiet za pomocą odstrasżających i surowych kar dla osób dopuszczających się przemocy wobec kobiet; podkreśla potrzebę za pomocą opracowania niezbędnych przepisów umożliwiających pozbycie się z domu agresywnych małżonków lub partnerów oraz zapewnienia ofiarom przemocy skutecznego dostępu do sądów i środków ochrony;

Wtorek, 22 maja 2012 r.

14. zwraca się do rządu Turcji o stworzenie systemu monitorowania z uwzględnieniem poziomów odniesienia i harmonogramu wdrożenia krajowego planu działania na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet, a także o zdecydowane zobowiązanie się przez rząd Turcji do zapewnienia wystarczającego finansowania realizacji tego planu;

15. opowiada się za dalszym szkoleniem funkcjonariuszy policji, pracowników służby zdrowia, sędziów, prokuratorów, duchownych i innych osób zajmujących oficjalne stanowiska w zakresie zapobiegania przemocy domowej; w celu uzupełnienia tych starań jeszcze raz odnotowuje potrzebę mechanizmu służącego identyfikowaniu i przesłuchiowaniu tych, którzy nie dopełnili obowiązku chronienia ofiar i pomagania im, oraz potrzebę przeznaczania wystarczających zasobów budżetowych na środki ochrony;

16. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przy biurze prokuratora generalnego w Ankarze specjalistycznego biura ds. przemocy w rodzinie; podkreśla, że biuro to poczyniło ważny krok w kwestii walki z przemocą wobec kobiet, ochrony ofiar i karania sprawców dzięki zagwarantowaniu tego, że całą procedurę prawną w sprawach o przemoc wobec kobiet prowadzą prokuratorzy publiczni będący ekspertami w dziedzinie przemocy domowej oraz dzięki uprawnieniu tego specjalistycznego biura do niezwłocznego wydawania policji skutecznego polecenia zatrzymania sprawcy i ochrony ofiary, w tym natychmiastowego wykonania nakazu udzielenia ochrony i przeniesienia do ośrodka pomocy; aby tym poziomem ochrony objąć cały kraj, apeluje do tureckiego rządu o utworzenie we wszystkich prowincjach biur prokuratorów publicznych specjalizujących się w sprawach dotyczących przemocy domowej;

17. wzywa rząd Turcji do zapewnienia ofiarom skutecznego dostępu do odpowiednich informacji prawnych, pomocy prawnej i odpowiednich postępowań sądowych, za których pośrednictwem mogą dochodzić sprawiedliwości w sposób umożliwiający zorganizowanie walki o przysługujące im prawa i nienarażający ich na dalszą przemoc;

18. opowiada się za tym, aby mechanizmy ochrony były w równym stopniu dostępne dla kobiet pochodzenia imigranckiego, które borykają się z dodatkowymi problemami (takimi jak bariery językowe, izolacja w rodzinie itd.);

19. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy rządu tureckiego polegające na reorganizacji systemu ośrodków pomocy dla kobiet w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami; zauważa, że według dyrekcji generalnej ds. statusu kobiet oficjalna liczba istniejących obecnie w Turcji ośrodków pomocy dla kobiet będących ofiarami przemocy wynosi 81, a zatem nadal jest bardzo niska i nie zaspokaja potrzeb około 70-milionowej populacji; wzywa rząd Turcji do utworzenia wystarczającej liczby ośrodków pomocy dla kobiet, rozmieszczonych równomiernie w całym kraju, zgodnie z postanowieniami konwencji Rady Europy z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz zwalczania tych zjawisk, przez co osiągnąłby własny cel określony w ustawie miejskiej, oraz do zakładania ośrodka pomocy dla kobiet w każdej miejscowości, której liczba mieszkańców przekracza 50 000 osób; zauważa, że ośrodki pomocy muszą być równomiernie zlokalizowane na obszarze całego kraju, z uwzględnieniem odpowiedniej równowagi między obszarami wiejskimi i miejskimi; podkreśla znaczenie zwiększenia bezpieczeństwa istniejących ośrodków pomocy dla kobiet i możliwości przyjmowania do nich kobiet, monitorowania pracy ośrodków pomocy i nakładania sankcji za nieprzestrzeganie właściwych przepisów, zatrudniania dobrze wyszkolonych i dobrze opłacanych pracowników socjalnych oraz upewnienia się za pomocą szkoleń zawodowych i innych usług, że kobiety przebywające w ośrodkach pomocy zdobywają odpowiednie umiejętności umożliwiające organizowanie nowego życia dla siebie i swoich dzieci; podkreśla też wagę nieujawniania informacji o tych ośrodkach dla bezpieczeństwa ofiar;

20. podkreśla znaczenie leczenia mężczyzn mających skłonności do stosowania przemocy i w związku z tym sugeruje, aby mężczyźni, przeciwko którym wydano zakaz zbliżania się, byli resocjalizowani przez organy sprawujące nadzór kuratorski;

21. z zadowoleniem odnosi się do stworzenia telefonicznych linii zaufania i ustanowienia ośrodków ds. zapobiegania i monitorowania przemocy, gdzie ofiary przemocy na tle płciowym otrzymują pomoc lekarską i porady psychologiczne podczas trwania postępowania sądowego, aby zapobiec powtarzaniu się przestępstw;

22. wzywa rząd Turcji do uznania wymuszonych małżeństw za bezprawne oraz do zwrócenia uwagi kobietom i mężczyznom, za pośrednictwem kampanii informacyjnych, na prawo do wolnego wyboru partnera; podkreśla znaczenie podnoszenia świadomości uczniów i rodziców na temat bezprawności wymuszonych małżeństw;

23. jest poważnie zaniepokojony niższym statusem prawnym samotnych kobiet, rozwódek, kobiet, w przypadku których ceremonia zaślubin ma charakter jedynie religijny, co oznacza brak statusu prawnego takiego małżeństwa, oraz kobiet z grup mniejszościowych;

Wtorek, 22 maja 2012 r.

24. zwraca uwagę na znaczenie zwiększania poszanowania kobiet należących do mniejszości religijnych oraz promowania dialogu międzywyznaniowego;

Edukacja

25. podkreśla znaczenie edukacji dla wzmacniania pozycji kobiet i uwzględniania aspektu płci na wszystkich poziomach edukacji;

26. zwraca uwagę, że jednym z praw człowieka jest prawo do nauki zapisane w art. 26 Powszechnej deklaracji praw człowieka uchwalonej przez ONZ w dniu 10 grudnia 1948 r.;

27. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że rośnie udział dziewcząt w szkolnictwie podstawowym (w klasach 1-8) i że przepaść dzieląca chłopców i dziewczęta w szkolnictwie podstawowym została już prawie zlikwidowana; uważa jednak za godne ubolewania, że przepaść ta nieznacznie się powiększyła w szkolnictwie ponadpodstawowym, i nalega, by rząd turecki podjął wszelkie niezbędne działania w celu jej zmniejszenia oraz by podjął dalsze działania mające zagwarantować posyłanie wszystkich dzieci do szkoły;

28. wzywa do promowania w ramach systemu szkolnictwa szkół zawodowych, które przygotowywałyby kobiety do wykonywania zawodów rzemieślniczych i pracy w sektorze usług.

29. wzywa rząd Turcji do zwalczania wykorzystywania seksualnego, niegodziwego traktowania w celach seksualnych, przemocy domowej, ubóstwa, analfabetyzmu i wykorzystywania dziewczynki oraz do zapewnienia równych możliwości dostępu do edukacji, bez rozróżnienia wyłącznie ze względu na wiek, język, pochodzenie etniczne czy płeć;

30. jest zaniepokojony nadal bardzo niskim odsetkiem dzieci w wieku 0-5 lat zapisywanych do przedszkoli oraz brakiem postępów w zakresie placówek świadczących opiekę nad dziećmi i edukację przedszkolną; nalega, by rząd turecki przyznał wystarczające środki na rozszerzenie przystępnych usług opieki nad dziećmi na tę grupę wiekową; apeluje też, by rząd wprowadził zmiany do rozporządzenia w sprawie ośrodków opieki nad dziećmi, na którego mocy przedsiębiorstwa zatrudniające powyżej 150 kobiet zobowiązane są oferować bezpłatną opiekę nad dziećmi, ponieważ przepis ten odzwierciedla dyskryminujące podejście sugerujące, że wychowywanie dzieci jest obowiązkiem wyłącznie kobiet, i wpływa niekorzystnie na decyzje przedsiębiorstw w zakresie zatrudniania kolejnych kobiet;

31. wzywa rząd Turcji do intensyfikacji starań i kampanii na rzecz podnoszenia świadomości mających na celu likwidację analfabetyzmu i ubóstwa wśród milionów kobiet, w szczególności pochodzenia kurdyjskiego, imigranckiego i romskiego, oraz do zwrócenia szczególnej uwagi na kobiety mieszkające na obszarach wiejskich;

32. z zadowoleniem odnosi się do inicjatyw rządu tureckiego takich jak projekt polegający na zmniejszeniu ryzyka społecznego (warunkowe transfery pieniężne), który obejmuje wypłacanie rodzinom znajdującym się w potrzebie określonej kwoty za każde dziecko, które uczęszcza do szkoły podstawowej; zauważa, że kwoty przekazywane za dziewczynki są wyższe od kwot przekazywanych za chłopców oraz że pieniądze otrzymują matki; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ten sposób podejmuje się próbę rozwiązania kwestii zarówno edukacji dziewcząt, jak i wzmocnienia pozycji kobiet w strukturze rodziny; zauważa jednak, że przedwczesne kończenie nauki jest nadal powodem do zaniepokojenia, zwłaszcza wśród rodzin sezonowych pracowników i dzieci romskich, i wzywa rząd Turcji do wspierania i pełnego wykorzystywania systemu wczesnego ostrzegania ukierunkowanego na dzieci, którym grozi przedwczesne porzucenie nauki, oraz do wyeliminowania różnic regionalnych występujących zarówno w szkolnictwie podstawowym, jak i ponadpodstawowym;

33. podkreśla, że najlepszym sposobem na zwalczanie stereotypów na temat płci jest zajęcie się tym problemem w ramach systemu edukacji; z zadowoleniem przyjmuje zatem ustanowienie komisji ds. równouprawnienia kobiet i mężczyzn przy ministerstwie edukacji; docenia jej starania w zakresie usuwania seksistowskiego języka oraz seksistowskich ilustracji i wyrażeń z materiałów oświatowych; zauważa jednak, że konieczna jest dalsza praca w zakresie usunięcia przykładów nierównego traktowania ze względu na płeć z podręczników szkolnych na wszystkich szczeblach kształcenia i szkolenia; zwraca się w związku z tym do rządu Turcji o przeprowadzenie przeglądu postępów dokonywanych w celu usunięcia przykładów nierównego traktowania ze względu na płeć z materiałów oświatowych;

34. wzywa wszystkie instytucje szkolnictwa wyższego do wprowadzenia obowiązkowych kursów dotyczących równouprawnienia płci w programie nauczania dla przyszłych nauczycieli oraz wzywa rząd turecki do włączenia tego tematu do programów szkoleniowych dla nauczycieli;

Wtorek, 22 maja 2012 r.

35. zaznacza, że w celu zagwarantowania udziału dziewcząt w obowiązkowej edukacji podstawowej, niepozbawiania ich szansy na naukę i zapobiegania zmuszaniu ich do wczesnego zawierania małżeństwa ważne jest, aby cały system formalnej, obowiązkowej edukacji podstawowej składał się z bloku bez luk w systemie oświaty, które mogłyby prowadzić do przedwczesnego kończenia nauki przez dziewczęta, szczególnie na obszarach wiejskich;

Udział w rynku pracy

36. podkreśla bardzo niski odsetek kobiet na tureckim rynku pracy, który to odsetek jest znacznie niższy od celów przewidzianych w perspektywie strategii „Europa 2020”, a także wzywa rząd turecki do ustanowienia krajowego planu działania w celu zapewnienia zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy;

37. nawołuje do kontynuowania działań rozpoczętych w ramach „Projektu aktywnych działań na rynku pracy”, którego celem jest zmniejszenie bezrobocia wśród kobiet i ludzi młodych; wzywa rząd Turcji do przeznaczania większych środków finansowych z własnego budżetu na aktywizację zawodową kobiet pozostających bez pracy;

38. wzywa rząd Turcji do jak najefektywniejszego wydatkowania środków finansowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej na projekty realizowane w Turcji; apeluje do Komisji Europejskiej o rzetelne badanie tej efektywności.

39. nalega na wdrożenie okólnika nr 2010/14 kancelarii premiera w sprawie zwiększania zatrudnienia kobiet i zapewniania równości szans; w związku z tym zwraca uwagę na strategię i działania Unii Europejskiej mające na celu osiągnięcie zrównoważonej i sprawiedliwej obecności kobiet na stanowiskach kierowniczych;

40. wzywa rząd turecki, by zachęcał do aktywnego udziału kobiet w rynku pracy poprzez promowanie, między innymi, środków zapewniających: lepsze warunki pracy, równą płacę za taką samą pracę, kształcenie ustawiczne, elastyczne harmonogramy pracy i odpowiednią równowagę między życiem rodzinnym a zawodowym;

41. zauważa, że podczas gdy Turcja ulepszyła w ostatnim czasie swoje ustawodawstwo dotyczące urlopu macierzyńskiego (wydłużając go z dwunastu do szesnastu tygodni), urlop tacierzyński przysługuje tylko urzędnikom służby cywilnej, a nie innym pracownikom; zauważa też, że stosowane powszechnie przepisy dotyczące urlopu rodzicielskiego mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia podziału praw i obowiązków rodzicielskich, jeśli chodzi o opiekę nad dziećmi, oraz dla zmniejszenia nierównego traktowania kobiet i mężczyzn na rynku pracy; wzywa rząd Turcji do wprowadzenia przepisów dotyczących urlopu rodzicielskiego przysługującego wszystkim pracownikom, co umożliwi ojcom wypełnianie spoczywających w równej mierze na nich obowiązków w zakresie opieki nad dziećmi;

42. zachęca kobiety do rozwijania własnej działalności gospodarczej przy wykorzystaniu środków z programów pożyczkowych takich jak Program Pożyczkowy dla Małych Przedsiębiorstw oraz do korzystania z programów szkoleniowych w ramach KOSGEB;

43. podkreśla znaczenie zwalczania wszystkich form dyskryminacji w miejscu pracy, w tym dyskryminacji ze względu na płeć w przypadku rekrutacji, awansu i świadczeń; ponawia wniosek skierowany do tureckiego rządu o gromadzenie odpowiednich i dokładnych danych statystycznych;

44. podkreśla znaczenie organizowania specjalnych szkoleń, udostępniania środków finansowych i oferowania pomocy technicznej bezrobotnym pracownikom umysłowym i kobietom-przedsiębiorcom w celu zapewnienia równych możliwości dostępu do rynku pracy;

45. podkreśla, że niedawnemu wydłużeniu prawa do urlopu macierzyńskiego (z dwunastu do szesnastu tygodni) powinna towarzyszyć podwyżka płac, tak aby lepiej zagwarantować to, aby rodziny i kobiety nie były karane finansowo za posiadanie dzieci;

46. nalega, by rząd turecki przeznaczył środki na stworzenie przystępnych, ogólnodostępnych placówek opieki nad dziećmi, osobami starszymi i niepełnosprawnymi w celu zwiększenia zatrudnienia kobiet;

Wtorek, 22 maja 2012 r.

47. zauważa słaby udział kobiet w związkach zawodowych, a zwłaszcza w ich strukturach zarządzających; podkreśla znaczenie szerszego dostępu do działalności związkowej w celu uzyskania większego uczestnictwa w niej kobiet;

48. kładzie nacisk na fakt, że kobiety często pracują w złych warunkach oraz w przedsiębiorstwach rodzinnych bez zgłoszenia zatrudnienia i bez wynagrodzenia, a w związku z tym są ofiarami i są wykorzystywane; wzywa rząd Turcji do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zwalczania szarej strefy gospodarki;

Udział w życiu politycznym

49. z zadowoleniem odnosi się do wzrostu liczby posłanek w tureckim parlamencie z 9,1 % po wyborach w 2007 r. do 14,3 % po wyborach w 2011 r.; zauważa jednak, że odsetek ten jest nadal niewielki, i wzywa do opracowania nowej ustawy o partiach politycznych oraz nowej ordynacji wyborczej, w których określono by obowiązkowy system zapewniający minimalną sprawiedliwą reprezentację kobiet na listach wyborczych; jest zaniepokojony zasadniczo ograniczoną reprezentacją kobiet w polityce, na stanowiskach kierowniczych w administracji publicznej i w partiach politycznych w Turcji;

50. podkreśla konieczność dokonania przez rząd turecki i partie polityczne przeglądu obowiązującego prawa wyborczego w celu zapewnienia równego i demokratycznego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w życiu politycznym, w tym do bardziej zrównoważonej pod względem płci reprezentacji kobiet na odpowiednich miejscach list wyborczych;

51. zachęca wszystkie tureckie partie polityczne do przyjęcia kompleksowych strategii w zakresie równości płci oraz wewnętrznych przepisów gwarantujących obecność kobiet na wszystkich szczeblach;

52. jest zaniepokojony z powodu bardzo niskiego odsetka kobiet w życiu politycznym na szczeblu lokalnym i zwraca się do wszystkich partii politycznych o dopilnowanie, by sytuacja ta uległa zmianie podczas wyborów samorządowych w 2014 r.; biorąc pod uwagę to, że w zaledwie 1 % miast tureckich stanowisko burmistrza piastują kobiety, oraz uwzględniając wynikającą z tego potrzebę zachęcania kobiet do angażowania się w życie polityczne, nie tylko na szczeblu lokalnym, apeluje o wprowadzenie systemu określającego minimalny udział kobiet na listach wyborczych;

Perspektywy na rok 2020

53. zwraca się do Turcji jako kraju ubiegającego się o członkostwo w UE o poparcie celów strategii „Europa 2020” i zachęcanie kobiet do aktywniejszego uczestnictwa w rynku pracy;

54. apeluje do Komisji o uczynienie z kwestii praw kobiet centralnego punktu negocjacji z Turcją; podkreśla znaczenie wywiązania się przez Turcję ze swoich zobowiązań prawnych i politycznych wynikających z dorobku prawnego UE i właściwych decyzji UE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w celu ułatwienia otwarcia rozdziału 23 negocjacji akcesyjnych dotyczącego wymiaru sprawiedliwości i praw podstawowych oraz jako wsparcia dla reform Turcji w zakresie praw człowieka przysługujących kobietom na mocy tego rozdziału;

55. wzywa Turcję do wywiązania się z wszystkich swoich zobowiązań wynikających z układu o stowarzyszeniu UE-Turcja i protokołu dodatkowego, którego Turcja nie wdrożyła już szósty rok z rzędu, co mogłoby zaświadczyć o faktycznym zaangażowaniu Turcji w przekształcenie się w pełnoprawną demokrację pluralistyczną, która charakteryzuje się przede wszystkim poszanowaniem i ochroną praw człowieka i podstawowych wolności zarówno kobiet, jak i mężczyzn;

56. podkreśla, że w części otwierającej rozdział 19 negocjacji akcesyjnych dotyczący polityki społecznej i zatrudnienia, który ma kluczowe znaczenie dla poprawy sytuacji społecznej i ekonomicznej kobiet oraz zwiększenia ich udziału w rynku pracy, określono warunek, który Turcja ma spełnić, a mianowicie przedstawić Komisji plan działania na rzecz wdrożenia dorobku prawnego w każdym obszarze objętym rozdziałem 19, w tym przyjęcia podejścia polegającego na uwzględnianiu problematyki płci; proponuje, by w proces ten zaangażować aktywnie DG ds. statusu kobiet;

57. podkreśla, że pozytywny program działań wprowadzony przez Komisję jako uzupełnienie negocjacji akcesyjnych z Turcją należy wykorzystywać jako jedno z głównych forów promocji praw kobiet i równości płci w Turcji; apeluje do Komisji o zagwarantowanie, by wszystkie grupy robocze zaangażowane w pozytywny program działań uwzględniały w swoich pracach problematykę płci;

Wtorek, 22 maja 2012 r.

58. kładzie nacisk na znaczenie ponownej oceny obowiązujących surowych zasad dotyczących roli kobiet w strukturze społeczeństwa oraz podkreśla, że w celu urzeczywistnienia ram prawnych będzie konieczna zmiana mentalności;

59. wzywa do organizowania kampanii na rzecz podnoszenia świadomości skierowanych do całego społeczeństwa i skupiających się na prawach kobiet, równości płci, zapobieganiu przemocy na tle płciowym, potępianiu zabójstw honorowych oraz na nierównym traktowaniu ze względu na płeć pokazywanym przez media;

60. apeluje do partnerów społecznych, aby aktywniej angażowali się w promowanie praw kobiet i ich roli w życiu gospodarczym, społecznym i politycznym oraz aby włączali je w dialog społeczny;

61. wzywa rząd Turcji do wprowadzenia do programów nauczania na wszystkich szczeblach edukacji równości płci i tolerancji jako przedmiotów obowiązkowych;

62. sugeruje opracowanie krajowego projektu, który zgromadzi wokół debaty nad przyszłością Turcji kobiety i mężczyźni będących wzorem do naśladowania oraz młode kobiety i młodych mężczyzn, tak by kobiety i mężczyźni reprezentujący wszystkie grupy wiekowe i przekonania polityczne mogli wspólnie pracować nad strategią skutecznego przekształcenia patriarchalnej struktury społeczeństwa w strukturę charakteryzującą się równym i akceptowanym społecznie uczestnictwem kobiet w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym;

63. uznaje, że zmiana w mentalności nie może nastąpić bez udziału i zaangażowania mężczyzn, i w związku z tym wzywa rząd Turcji do zainicjowania debat publicznych służących wymianie poglądów między kobietami i mężczyznami z wszystkich grup tureckiego społeczeństwa jako sposobu na zajęcie się przyczynami przemocy na tle płciowym i, w rezultacie, osiągnięcie prawdziwej równości płci;

64. uważa, że należy poświęcić szczególną uwagę upodmiotowieniu kobiet w słabiej rozwiniętych regionach Turcji; dlatego z zadowoleniem przyjmuje projekty rządu tureckiego takie jak szkolenia zawodowe oferowane przez wielofunkcyjne ośrodki społeczne (CATOM) w południowo-wschodniej Turcji, ale podkreśla też, że potrzeba więcej inicjatyw, w ramach których szanowano by i promowano prawa wszystkich kobiet, a także skoncentrowano by się przede wszystkim na włączeniu społecznym i poprawie pozycji kobiet na obszarach wiejskich, kobiet bezrobotnych i kobiet żyjących w ubóstwie;

65. uważa, że jeśli Turcja chce być wzorem dla państw Arabskiej Wiosny Ludów, powinna zdecydowanie kontynuować swoje reformy oraz zagwarantować wdrożenie przegłosowanego ustawodawstwa; przypomina, że Turcja musi osiągnąć widoczne i konkretne wyniki, jeśli chodzi o stosowanie zasady równości i poszanowanie praw kobiet;

66. podkreśla kluczową rolę mediów we wspieraniu praw kobiet i zachęca do włączenia kwestii równości płci do szkoleń organizacji sektora mediów; zwraca uwagę na znaczenie przedstawiania w mediach wizerunku kobiet, który nie jest nacechowany stereotypami dotyczącymi płci;

67. podkreśla znaczenie sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, ponieważ żadna reforma nie może zostać zrealizowana bez odpowiednich środków;

68. wzywa Turcję do zintensyfikowania wysiłków zmierzających do przeprowadzenia kompleksowych reform, spełnienia kryteriów kopenhaskich na potrzeby modernizacji państwa oraz stworzenia atmosfery wzajemnego zrozumienia i poszanowania wszystkich 27 państw członkowskich UE, co umożliwi wymianę najlepszych praktyk dotyczących równości płci z tymi wszystkimi państwami z korzyścią dla kobiet w Turcji;

*

* *

69. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, sekretarzowi generalnemu Rady Europy, UN Women, dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz rządowi i parlamentowi Turcji.